

kardinalov prvi zbor zbranih 94 škofov o posvetovanju čistega spočetja sv. Dvice Marije; seja je terpela od 9. do 1. ure popoldne; drugi dan je bil drugi zbor. Kardinali (51), kakor časniki pravijo, so imeli skrivne zборе sami za se pod predsedništvom sv. očeta papeža. Pri-

hodnji petek, na praznik sv. Dvice Marije, ima oklicati biti sklep zbranih cerkvenih očetov.

Uganjka zastavice v poslednjem listu je: slovník ali besednják (Wörterbuch).

Povabilo na naročbo „Novice“ za prihodnje leto 1855.

Blíza se novo leto, s katerim bojo „Novice“ začele nov — trinajsti — tečaj. Prosimo tedaj častite naročnike, naj se oglašijo z novo naročbo kmali, da bojo ob novem letu dobivali vse liste poredoma.

Obsežek „Novic“ je dostojno znan: one obdelujejo domačo zemljo, domače slovstvo, domačo omiko, in naznanjajo vse, česar nam je o postavah vediti potreba, in verh tega še vse to, česar omikan človek od zgodb domačih in od novic po širocem svetu zvediti želi.

Koliko važnost ima sedanji čas kmetijstvo po celem svetu, je dobro znano vsacemu, kdor oči ne zapira okoljšinam sedanjim, in čeravno časniki in bukve niso v stanu vsotvarjati dobrih letin, so vendar v stanu veliko pripomoči k obilnišim pridelkom in boljšim izdelkom, ker razodevajo: kako se to in uno drugod godí in z večim pridom opravlja. Ne kmetovavec, ne obertnik, ne tergovec, ne kupec ne more sedanji čas polž biti v lupini, ampak iz lupine zlesti je treba vsacemu, da vidi: kaj in kako se godí drugod po svetu, in da si prilastuje vse to, kar bi utegnilo tudi njemu v prid biti. Železnice, ki se razprostirajo že po velikem delu sveta, so zdrámile nekdanjo oterpnost; po njih se lahko prodajajo domači pridelki in izdelki, če so dobri, v ptuje dežele; po njih pa se vozi tudi tuja roba v domačo deželo, in ta drami ljudstva, da je treba na noge stopiti in se poganjati za dobre pridelke in izdelke domače, da nas ne prihité drugi. Treba je tedaj, da zvemo vse, kaj se drugod o kmetijstvu in obertnijstvu godí, in ker so nam vseskozi naj bolji časniki pri roci, ne bojo prejemniki „Novic“ nobene tudi naj manjše pa važne ptuje skušnje v naših listih pogreševali, — vsaka se jim bo povedala. Oziraje se pa po ptujih deželah ne bojo zanemarjale domačih skušinj, ampak naznanovale vse, kar se pri nas hvale vrednega počenja; pa pretresale tudi vse, kar je napčnega, da naj se opustí in z boljšim nadomestuje.

Kakor zemlja domača in obertnijstvo domače obdelovanja potrebuje, da postopamo z drugimi narodi zmíraj naprej, tako potrebuje tudi domači jezik, domače slovstvo, domača zgodovina itd. marljive skerbí in pridnega obdelovanja, da tudi o tem postopamo dan za dnevom naprej in si čedalje bolj pridobivamo tisto čast in veljavo, ki je je vreden tudi jezik slovenski. O starozgodovinskih preiskavah zamoremo častite bravece zagotavlja, da visokoučeni naš domoljub gosp. prof. Terstenjak nam je obljubil kinčiti naš list s svojimi dragocenimi najdbami, kakor tudi slavni, na toliko strani marljivi gosp. Hicinger s svojimi. V družih razdelkih slovenskega slovstva so nam mnogi izvrstni pisatelji pripomočniki.

Sicer pa „Novice“ ne bojo prezirale mnozih družih stvari, ki segajo v poduk naroda našega, in bojo ravnale o tem, kakor so ravnale skozi 12 let.

Kar se cesarskih postav tiče, bo časnik naš donášal vse, ki so nam vediti potrebne, in kjer koli bo potreba nanašala, jih bo razjasnoval po domače, kakor dozdej.

„Popotnik“ in „novičar“ bosta pripovedovala vse, kar se doma, po vsih slavenakih deželah, po našem cesarstvu in po vsem svetu godilo bo. Da se tudi prihodnje leto novic manjkalo ne bode, je gotovo. „Novičar“ bo vsako imenitno prigodbo ob kratkem, in kar je moč, resnično povedal; v vsih rečeh se bo enostranosti ogibaval, ker v zgodovinskih stvareh mu je enostranost gnjusoba in nazadnje tudi nobenega prida nima. Dandanašnji se na svetu toliko primerja, da omikan človek ne more biti brez vednosti, kaj se godí po svetu; in ker se je „novičar“ svojim bravcem s tem prikupil, da vse hitro in ob kratkem naznanja, kar je dostikrat težavno izmotati iz dolzih spisov, bo ravnal tako tudi vprihodnje.

Če se oglasi spet toliko naročnikov (siliti svoj list komu ali naročnike „prešati“ ali celó k sebi vabití jih s prestopkom osme božje zapovedi, kakor se to godí pri nekterih časnikih, ni nikdar bila navada „Novic“ in nikdar ne bo), če se tedaj — pravimo — oglasi spet toliko naročnikov, da bomo zamogli izhajati s stroški, bomo dokladali tudi prihodnje leto brez plačila nasledbo „občne povestnice“ (Weltgeschichte), ktere bo s koncom tega leta 24 pol izdanih; morebiti da bo — vendar za gotovo še ne moremo povedati — prihodnje leto vsa zgodovina gotova, ki jo je začel nepozabljivi Vertovec in jo nadaljuje Slovencom tudi slavnoznani gospod. Dostavljamu temu oglasu tudi to, da novi naročniki, ki želé že izdanih prvih 24 pol „povestnice“, naj določé zraven naročnine za prihodnje leto še 1 fl. 36 kr., da bojo celo delo imeli. Če pa ne želé prvih 24 pol, naj nam dovolijo, da jim tudi vprihodnje izdajanih ne bomo dokladali, ker za nje same prihodnje pôle nimajo nobene vrednosti, nam pa se več celih knjig s tem sterga in to je škoda velika.

To bo obsežek prihodnjih „Novic“. Da pa smo vsako leto še več storili, kakor smo obetali, pričá častitim prejemnikom letošnja doklada „zemljovid turško-rusovske vojske“.

„Novice“ izhajajo vsako šredo in vsako saboto in veljajo z vsimi dokladami vred v Ljubljani prejemane za celo leto 3 fl., za pol leta 1 fl. 30 kr.; za četert leta 45 kr., — pošiljane po pošti kamor koli 4 fl., za pol leta 2 fl., za četert leta 1 fl.

Naročila se pošiljajo v bukvetiskarnico Blaznikovo v Ljubljani (na Bregu Nr. 190). Vse naročilne pisma naj se pošiljajo frankirane, ker poštnine ali naročnine pri že tako nizki ceni mi ne moremo plačevati.

Pisanje naročil pa častitim naročnikom polajšati, jim bomo drugi pot podali po navadi naročilno pismo, s katerim naj pošiljajo dnar.

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.